

JAARMAGAZINE

— 2019 —

Jaaroverzicht.

**Feiten en
cijfers.**

**Een blik
achter de
schermen.**

Echte verhalen.

20

23

27

- 04 Voorwoord
- 05 Missie - visie - waarden
- 07 Organisatie
- 08 Jaaroverzicht
- 10 Cijfers
- 14 Achter de schermen
- 15 Echte verhalen
- 34 Samenwerkingsverbanden
- 35 Verwachtingen
- 36 Wist je dat...

VOORWOORD

Beste Lezer,

Wij beginnen ons jaarverslag op de volgende bladzijde met een overzicht van onze missie, onze visie en de waarden die wij in OLO hanteren. Dat is geen 'verplicht nummer', integendeel. Ze vormen de kern, het hart van ons dagelijks handelen.

Onze sociale organisatie kenmerkt zich door het voluit inzetten op onze sociale opdracht. Wij proberen dit neer te zetten door bestaande wegen af en toe te verlaten en door kritisch na te denken over ons handelen en zo onze zorg en ons onderwijs te verbeteren. Wij vertrekken consequent vanuit de visie dat onze cliënten de regie voeren. Wij zijn er om hen te ondersteunen. De cliënt moet zich dus niet aanpassen aan een gestandaardiseerde pasvorm. Wij proberen echt om maatwerk te leveren. Of het nu om onze kinderopvang gaat, ons residentieel verblijf, onze diagnostiek, onze vrijetijdsdienst, onze basisschool, onze persoonlijke assistentiedienst, enz... steeds hanteren wij de visie van het Verdrag van de Verenigde Naties over de rechten van het kind of over de rechten van personen met een handicap.

Wat de VN oa. vooropstelt, is het recht van iedere burger om volwaardig deel uit te maken van de samenleving. Daar zetten we in OLO al meer dan 20 jaar op in. Daarom hebben we in die periode een heel netwerk ontwikkeld in heel de provincie en in de stad Antwerpen om mensen thuis te ondersteunen. Welke leeftijd men heeft, welke vraag men stelt, tot welke sector men ook behoort, wij gaan steeds op zoek naar een antwoord. Wij durven daar soms buiten de lijntjes te kleuren of buiten de gewone paden te stappen. En als we het antwoord zelf niet kunnen geven, schakelen we over naar andere collega sociale organisaties.

In Vlaanderen hebben we een hoogstaand welzijns- en onderwijsaanbod. Voor onderwijs slaagt de overheid erin om voor ieder kind dit te organiseren. Voor welzijn slagen we nog steeds niet om alle dringende behoeften in te vullen. Dat is bijzonder jammer. In de eerste plaats is dit zo voor wie echt zorg en ondersteuning nodig heeft. De overheid investeert wel degelijk, maar het blijkt nog steeds te weinig. We verwachten dan ook bijkomende inspanningen van onze overheid. In een welvarend land mag je dit toch verwachten, lijkt me.

We begrijpen dat de middelen niet tot aan de "hemel" reiken. Daarom wil ik eveneens benadrukken dat wij als sociale ondernemingen ook ons steentje kunnen bijdragen aan het beantwoorden van deze maatschappelijke noden. Laat ons de duurste zorgvormen voorbehouden aan die mensen die het echt nodig hebben. Laat ons meer inzetten op preventie en vroegbegeleiding. Laat ons meer gaan voor inclusieve oplossingen en deze ondersteunen vanuit de tweedelijnsdiensten. Laat ons de oefening (verder) maken of we de bestaande middelen niet anders, dus effectiever en efficiënter kunnen inzetten.

OLO vzw wordt gemaakt door mensen voor mensen. De verhalen die u in dit jaarverslag terug vindt, zijn hiervan de sprekende getuigen. Wij mogen daar fier op zijn. Ook in 2019 hebben we opnieuw heel wat extra kunnen realiseren. U vindt dit terug in de tijdslijn. Iedere OLO-medewerker mag hier trots op zijn.

Veel leesplezier.

JEAN-PIERRE VAN BAELEN
Algemeen directeur

MISSIE - VISIE - WAARDEN

OP MAAT EN EMANCIPATORISCH

Vanuit de vraag van de cliënt gaan we in dialoog. Op basis van krachten en mogelijkheden van alle betrokken partijen zoeken we samen naar de gepaste ondersteuning, waarbij de cliënt zoveel mogelijk de regie in handen neemt.

DOELGERICHT EN SYSTEMATISCH

We stellen samen doelen op om aan te werken. Ook binnen OLO werken we aan vooropgestelde doelen om ons aanbod te optimaliseren. Een continu proces van plannen, uitvoeren, evalueren, bijsturen én borgen. We zetten hierbij onze middelen en medewerkers efficiënt in.

BETROKKEN EN WARM

We bouwen een warme en respectvolle relatie uit. We ondersteunen en helpen waar nodig en indien mogelijk zetten we een stap terug, of opzij.

NAAR EEN INCLUSIEVE SAMENLEVING

Cliënten zijn volwaardige burgers in onze samenleving, met dezelfde rechten en plichten. We nemen initiatieven om de toegankelijkheid van de samenleving en een positieve beeldvorming rond mensen met een beperking te bevorderen.

CONTEXTGERICHT EN VIA GEDEELDE ZORG

Verbondenheid met het netwerk van de cliënt is prioritair. We versterken het netwerken waar nodig. Vanuit de noden en mogelijkheden van cliënt en netwerk, delen we de zorg met mantelzorgers, vrijwilligers of andere partners in de hulpverlening. Samen bouwen we zorgcircuits uit.

IN EEN LERENDE ORGANISATIE

We ondersteunen de competentie en motivatie van onze medewerkers. Via vorming, en door van elkaar te leren, groeit onze expertise om de beoogde hulp- en dienstverlening te realiseren, en flexibel te kunnen inspelen op veranderende noden.

WETENSCHAPPELIJK ONDERBOUWD EN VERNIEUWEND

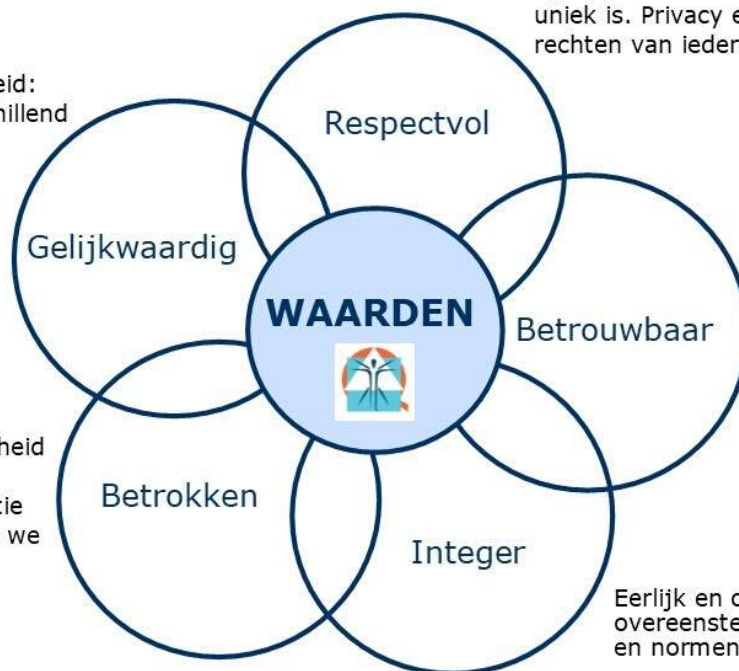
We gaan aan de slag via doeltreffende methodes en technieken, we werken actief samen met kenniscentra, universiteiten en hogescholen. We zoeken naar nieuwe methoden om onze visie op ondersteuning te realiseren.

MISSIE - VISIE - WAARDEN

We vinden onze inspiratie in het **humanisme** en **pluralisme**:

- Iedereen is uniek, en kan groeien in zijn eigen tempo en volgens zijn mogelijkheden.
- We geloven in de krachten en mogelijkheden van elke mens, om vrij te denken en zelf keuzes te maken.
- We stellen de eigenheid van de ander centraal, we gaan respectvol met elkaar om.
- De mens is een sociaal wezen. Relaties met anderen doen iemands persoonlijkheid ontwikkelen

Zonder onderscheid:
iedereen is verschillend
én evenwaardig.

Voor ieders eigenheid, omdat iedereen met zijn eigen waarden, overtuiging en beleving uniek is. Privacy en eigen keuzes maken zijn rechten van iedereen.

Helder in woorden en daden, zeggen wat je doet en doen wat je zegt, als basis voor een betrouwbare dienstverlening. Zo willen we werken, samenwerken én met elkaar omgaan.

Vanuit warme beweging voor onze cliënten, medewerkers, organisatie en samenleving streven we kwaliteit van leven na.

Eerlijk en oprecht; echtheid en overeenstemming met onze waarden en normen typeert ons handelen.

ONZE ORGANISATIE

- Sociale onderneming, actief binnen kinderopvang, welzijn, onderwijs, gezondheid en gezin.
- Buitengewoon onderwijs aan 230 kinderen.
- Organisatie inclusieve kinderopvang: 7 inclusieve kinderdagverblijven, 6 locaties voor buitenschoolse opvang, en zomeropvang voor kinderen van medewerkers én kinderen met een beperking.
- Ondersteuning en begeleiding aan 1557 kinderen, jongeren en hun gezinnen, met zeer uiteenlopende noden. Van weinig intensief aan huis, tot zeer intensief residentieel.
- Ondersteuning en begeleiding aan 1138 volwassenen met handicap, via mobiele ondersteuning, dagondersteuning en residentieel verblijf.
- Samen met al onze cliënten, streven we naar meer levenskwaliteit op alle domeinen. De vraag van de cliënt stuurt ons handelen. We willen dat ze zich kunnen ontplooiën en greep hebben op hun situatie.
- We werken aan een inclusieve samenleving, waarin ook mensen met een beperking of sociaal kwetsbaren, vanzelfsprekend een volwaardig burger kunnen zijn, en actief deelnemen aan het maatschappelijk leven.
- Inspelen op vernieuwing en samenwerking.
- Erkend en gesubsidieerd door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, het Agentschap Opgroeien en het Departement Onderwijs en Vorming.

Doelgroep:

Baby's en peuters in onze kinderdagverblijven.
Kinderen in de buitenschoolse opvang

Kinderen in het buitengewoon onderwijs:
Type BA, type 3 en type 9

Kinderen en jongeren met een:

- (vermoeden van) een beperking
- gedrags- en/of emotionele stoornis
- ontwikkelingsstoornis (oa. ASS)
- leerstoornis

al dan niet in combinatie met een normale begaafdheid of een lichte tot matige verstandelijke beperking.

Volwassenen met een:

- gedrags- en/of emotionele stoornis
- ontwikkelingsstoornis (oa. ASS)
- motorische beperking
- zintuiglijke beperking
- meervoudige beperking
- niet-aangeboren hersenletsel

al dan niet in combinatie met een normale begaafdheid of een lichte tot matige verstandelijke beperking.

Volwassenen met vragen rond psychosociale problemen.

Gezinnen:

- met opvoedingsvragen
- met zorgbehoeften
- die zich in crisissituaties bevinden

2019 JAAR OVERZICHT

januari

Een terugblik op een geslaagde OLO-nieuwjaarsreceptie!

maart

Start inschrijvingen voor ons derde Wandel-je-fit project. Een samenwerking tussen OLO en de gemeentelijke sportdienst. Samen van 6 naar 20km in tien weken!

mei

Opruimactie Miksebaan en hoofddomein OLO: een initiatief vanuit Vonak vzw. Goed voor het ophalen van meer dan 20 zakken zwerfvuil.

februari

Opening vrijwilligerspunt Vonak in het Nieuw Administratief Centrum van Brasschaat.

april

Inclusief eethuis **Pure Pauze** bestaat **1 jaar!**

Opendeur Autisme in onze OLO-huizen.

juni

Opening nieuw centrum voor dagondersteuning, lees er alles over op pagina 23.

juli

Onze algemeen directeur, Jean-Pierre Van Baelen, ontving een Ereteken van de Vlaamse Gemeenschap. Een mooie erkenning voor zijn werk rond de persoonsvolgende financiering binnen het VAPH, en een erkenning voor OLO als organisatie.

september

De start van een nieuw schooljaar op onze buitengewone basisschool Triolo.

Opening centrum voor therapie en teambuilding ensō.

november

Inclusief eethuis Pure Pauze wint publieksprijs Gulden Kapittelkapper.

augustus

OLO-kids: Tijdens de zomervakantie kunnen kinderen van medewerkers terecht in onze zomeropvang, ook zijn er enkele inclusieve plaatsen voorbehouden voor kinderen met een extra zorgbehoefte.

oktober

Nieuw binnen OLO: outreach volwassenen met autisme

december

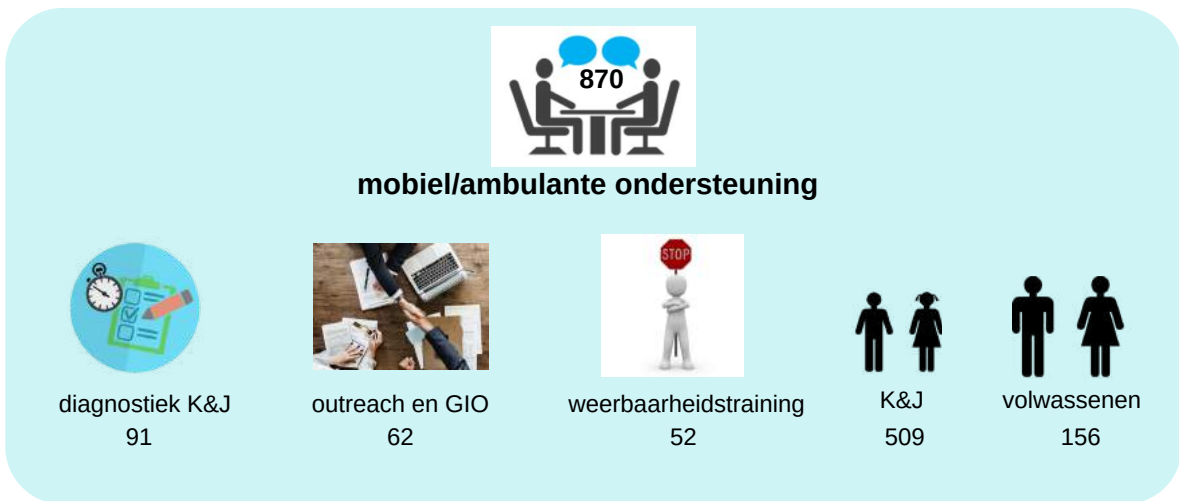
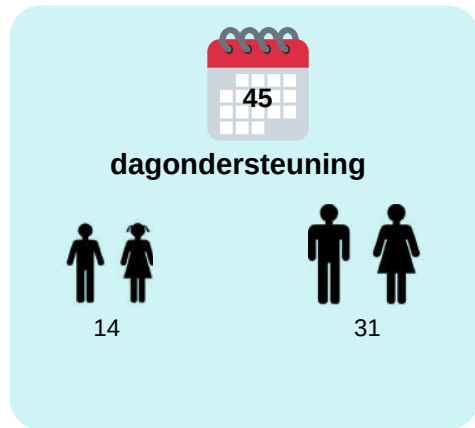
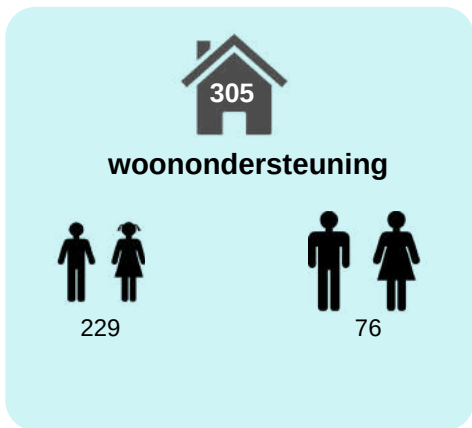
Derde **OLO-lichtjesticht** op ons hoofddomein, thema dit jaar: Elfen en trollen!

Hippo wint prijs Fonds Lode Verbeeck (kijk snel op p.27)

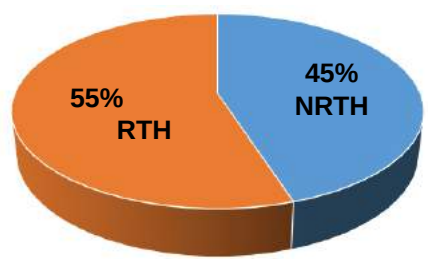

De Warmste Week met als doel: snoezelruimtes voor onze inclusieve kinderopvang Tierlantijn en onze buitengewone basisschool TRIOLO!

Aanmeldingen

OLO vzw kreeg dit jaar maar liefst **1220 aanmeldingen**. Dit is een **stijging van 37%** ten opzichte van vorig jaar. 45% van deze aanmeldingen waren vragen naar niet-rechtstreeks toegankelijke hulpverlening, 55% had een vraag naar rechtstreeks toegankelijke hulpverlening.

Begeleidingen

Basisschool TRIOLO

Kleuteronderwijs

Type 3	2
Type 9	16

Lager onderwijs

Type BA	71
Type 1	4
Type 3	56
Type 8	12
Type 9	69

Inclusieve kinderopvang Tierlantijn

Groepsopvang

413 kinderen*
12 kinderen met een
specifieke zorgbehoefte
**200 erkende plaatsen*

IBO

1294 kinderen*
25 kinderen met een
specifieke zorgbehoefte
**334 erkende plaatsen*

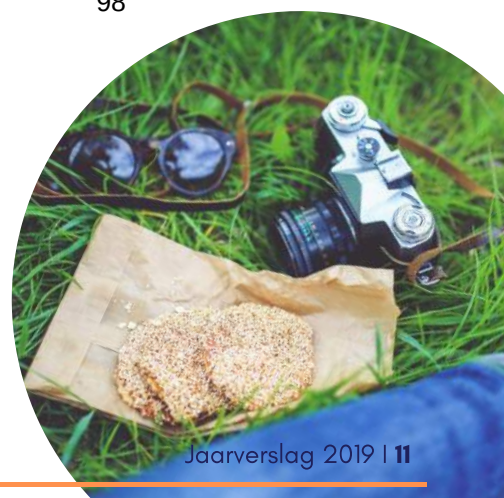
Vrijtijdsdienst Ludentia

Vrijtijdsaanbod

Cursus	38
Ontmoeting	217
Ontspanning	332
Meerdaagse	109

Vrijtijdsbemiddeling

Opgestarte dossiers 98

Verblijf

Kinderen en jongeren

OBC-OLO	64
MFC -OLO	167
RTH logeren	2
Crisisopvang	32

Volwassenen

Verblijf NRTH	62
Logeren RTH	3

Dagondersteuning

Kinderen en jongeren

NRTH	4
RTH	6

Volwassenen

NRTH	28
RTH	33

Mobiel - ambulante ondersteuning

2294

Kinderen en jongeren

Diagnostiek ADA	56
NRTH thuisbegeleiding	123
RTH thuisbegeleiding	764
PA-dienst	21
Vizier - contextbegeleiding	188
Vizier - Crisishulp aan huis	69
MDT OC	61

Volwassenen

Diagnostiek OC	356
NRTH thuisbegeleiding	205
RTH thuisbegeleiding	335
PA-dienst	28
MDT OC	88

Opvoedingswinkels

Brasschaat

Zoersel

Hoogstraten

Onthaal: 854 gezinnen

Pedagogisch advies: 337 gezinnen

RTH-kortdurend: 37 gezinnen

Vormingen: 2056 inschrijvingen

Vormingsavonden

1. Hoogsensitief opvoeden
2. Eigen baas over je gedachten: leer je kind positief denken
3. Wiebelen en friemelen: over invloed van zintuiglijke prikkelverwerking op opgroeien
4. Blij met mij: ontdek het talent van je kind
5. Opvoeden van jongens

TOP 5

OLO ACHTER DE SCHERMEN

Op 31 december 2019 waren er 604 medewerkers actief bij OLO vzw. In dit cijfer is iedereen meegeteld, ook medewerkers van wie de arbeidsovereenkomst langdurig geschorst is, en waarvoor een vervanger is aangeworven. In de loop van 2019 zijn er in totaal 761 verschillende medewerkers in dienst geweest. (inclusief 63 jobstudenten)

Er kwamen 113 medewerkers nieuw in dienst (exclusief jobstudenten)

- 47 medewerkers met tijdelijke contracten
- 66 medewerkers met een contract van onbepaalde duur

99 medewerkers gingen uit dienst (exclusief jobstudenten).

Op 31 december 2019 registreerden we 72 medewerkers bij onze buitengewone basisschool TRIOLO. In dit cijfer is iedereen meegeteld, ook medewerkers van wie de arbeidsovereenkomst langdurig geschorst is.

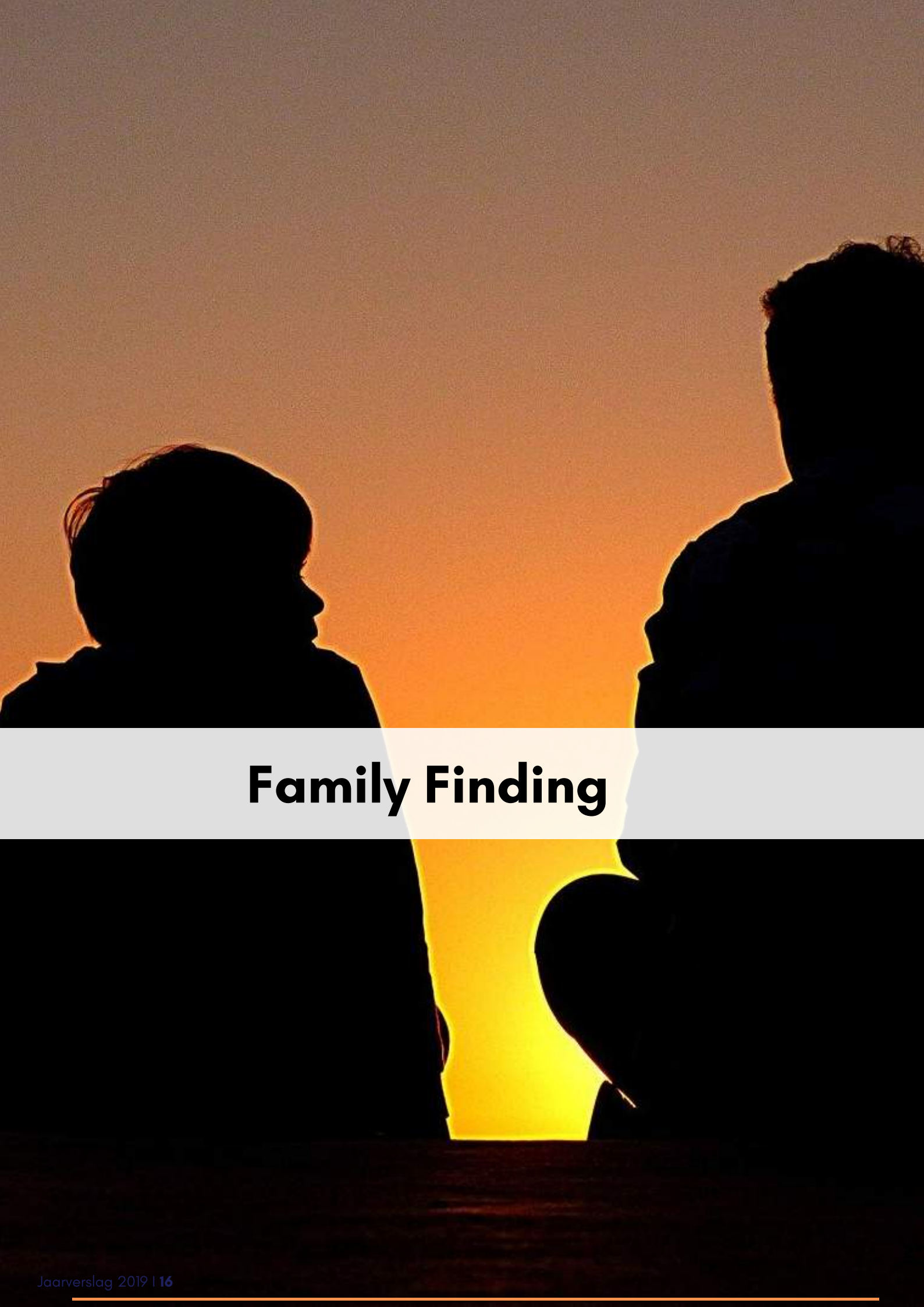

Bedankt!

ECHE VERHALEN

Family Finding

Family Finding

Op 1 oktober 2019 was de Amerikaan Kevin Campbell in Antwerpen te gast voor een vierdaagse 'bootcamp' rond 'Family Finding'. Een hulpverleningsmethodiek die maximaal inzet op de natuurlijke context van kinderen en jongeren, met het oog op duurzame en onvoorwaardelijke verbinding. Ook vanuit OLO namen een aantal medewerkers deel aan de bootcamp. Het werd een inspirerende ervaring en sindsdien passen ze de inzichten van Family Finding toe in heel wat afdelingen en diensten in OLO.

Directeur mobiele ondersteuning Chantal Van Overvelt, inhoudelijk verantwoordelijke Katleen Seps en begeleidster Lynn Rentmeesters (Vizier) geven toelichting.

Chantal: We werken al lang netwerkgericht, dat is één van de pijlers in OLO. Vandaar dat de vorming rond Family Finding ons aansprak. Campbell is grote voorstander van het betrekken van het sociaal netwerk van een jongere: het familiale netwerk in eerste instantie, maar ook alle mensen die betekenis hebben voor die jongere.

Het is de bedoeling om al die mensen terug te activeren, te engageren, zodanig dat een jongere het gevoel kan hebben 'ik beteken iets voor mensen', 'er zijn mensen die mij graag zien'.

Campbell zegt terecht: 'iedereen heeft het recht om op te groeien in een liefdevolle omgeving'. Er zijn heel wat jongeren voor wie dat niet het geval is. Soms in een thuiscontext, soms in een context van verblijf in een voorziening. Campbell stelt dat het belangrijkste in hulpverlening is dat je zoekt naar dat netwerk van jongeren en dat weer mee actief betreft.

Lynn: We hebben het over mensen die een kind of jongere graag zien, die al aanwezig zijn geweest in zijn of haar leven en veel betekenis hebben gehad, maar die misschien uit het oog zijn verloren. We proberen dan die banden weer aan te halen, wat dat ook kan zijn: eens bellen, een kaartje sturen voor de verjaardag, samen een paar uur optrekken, ... Daarmee geven ze aan: 'er was ooit een band tussen ons. En ook al zagen of zien we mekaar minder of bijna niet meer, je blijft voor mij speciaal, ik ken je nog, ik denk nog aan jou'. Zo voelt een jongere dat er in zijn of haar leven wel meer mensen zijn die van hem of haar houden dan eerst gedacht. Dat moeten wij als hulpverleners doen: het netwerk vinden en die mensen activeren.

Wat met kinderen zonder context?

Katleen: Campbell zegt: er is altijd een context, er is altijd netwerk. Je moet het alleen vinden. Die technieken zijn anders dan wat we tot nu toe kenden. Tot nu vraag je als hulpverlener wel 'wie is er voor jou'? Vaak is het antwoord: 'ik heb niemand'. Met Family Finding gaan we terug in de tijd: 'wie was er vroeger voor je, wie was er vroeger voor je ouders, wie ving je kinderen op, wie zag je graag, ...'? Dat heet 'mobility mapping'. Dan merk je dat er toch andere mensen tevoorschijn komen, die je niet vindt met louter de vraag: 'wie is er?'. Met mobility mapping doen we ook meer dan spreken. Het is actiever: we laten mensen bijvoorbeeld ook tekenen. Spreken activeert een bepaald stuk in de hersenen, maar soms loop je daarop vast. Door te tekenen, iets van dichtbij en wat verderaf te bekijken, ontdek je andere dingen. Dan komen ook andere mensen op het voorplan. Dan is het nog kwestie om die te activeren, natuurlijk. Maar ze zijn er, je moet ze alleen vinden...'

Neurologisch onderzoek

Chantal: Campbell baseert zich voor zijn theorie van het belang van een netwerk onder meer op neurologisch onderzoek.

Er bestaat grote eenzaamheid bij jongeren. Wetenschappelijk onderzoek toont aan dat eenzaamheid een verpletterende impact heeft. Geestelijk, maar ook puur lichamelijk: het geeft een verhoogd risico op hartfalen later. Campbell stelt dat het even ongezond is als 2 pakken sigaretten roken per dag. Naast de emotionele kwetsbaarheid die eenzaam of liefdeloos opgroeien meebrengt, is er dus ook de fysieke impact.

Katleen: Dat doet je even naar adem happen en beseffen dat de klok tikt, ook in hulpverlening. Toxische stress is even bedreigend als een hartaanval. Alleen zou je iemand met een hartaanval nooit vragen om nog een weekend, een week, laat staan een jaar op hulp te wachten. Dat gebeurt in hulpverlening helaas vaak wel...

Tijd en energie

Chantal: Campbell is erg radicaal over de tijdsinvestering in hulpverlening en wat dat (maar) opbrengt. Er gebeurt veel, het kost allemaal geld en tijd, maar de resultaten zijn soms erg pover, stelt hij. Dat bleek ook uit de getuigenissen tijdens de bootcamp: een jongere uit studiewerking bijvoorbeeld, waar jaren veel aan hulpverlening in is geïnvesteerd, en die nu op straat leeft, zonder banden met wie dan ook. Waar staat die jongere nu? Dan moet je besluiten dat de hulpverlening niet gelukt is.

Campbell zegt: 'er is de verkeerde energie in gestoken. Steek die energie als hulpverlener in het zoeken naar een netwerk, investeer daarin en dan heeft die jongere tenminste iets waar hij op kan terugvallen, voelt hij zich graag gezien. Want dat is waardoor je groeit en ontwikkelt.

Lynn: Campbell is ook erg actie-gericht: niet te veel vergaderen of met een team hulpverleners samen plannen maken. Gewoon samen met die jongere op zoek gaan, blijven doorvragen naar wie er wanneer voor hem of haar was. Dan is het aan de hulpverlener om vasthoudend die mensen op te zoeken, hen te bellen, hen te betrekken.

Steek daar energie in, dan bereik je op korte tijd meer dan dat je alle mogelijke hulpverleningsprogramma's op die jongere loslaat en er veel over vergadert.

Chantal: Het is vooral in die visie dat Campbell erg radicaal is. Het is niet zo dat we daar nog nooit aan hadden gedacht. Er zijn raakvlakken met bv. Nieuwe Autoriteit. Het past goed binnen andere kaders die we in OLO hanteren.

Voor mij is vooral dat radicale geloof belangrijk: het helpt een jongere meteen vooruit als je vasthoudend en meteen je energie steekt in het vinden van dat netwerk. Ik geloof er sterk in dat we dat nog meer moeten doen.

Jij bepaalt het ritme

Lynn: Het is inderdaad niet zo dat wij denken: 'dit is iets totaal nieuws'. Neen, het is eerder de bevestiging dat het aanvullend en aanklampend werkt op wat we nu al toepassen. Het geeft mij handvaten om vanuit een andere invalshoek te proberen familie of een netwerk te betrekken. Dat neem ik wel mee: we zijn goed bezig, we moeten alleen het tempo wat versnellen. Vaak volgen we mee het tempo van een gezin, waardoor we soms vertragen.

Door als begeleider zelf het tempo aan te geven, bereik je meer. Campbell gebuikt daarvoor een metafoor: 'jij speelt de bas, jij bepaalt het ritme.' Vaak gaan wij in hulpverlening soms mee in de impasse van een gezin, waardoor er heel veel tijd nodig is om iets te bereiken. Terwijl je met Family Finding op korte tijd echt al iets kan bereiken.

**'Safety is not the absence of threat...
It is the presence of connection.'**

Zo werkten wij tijdens de boot camp rond bestaande casussen. In de casus die wij behandelden, hadden wij op 4 dagen tijd 32 mensen rond die jongere gevonden. Dan besef je dat je op korte termijn echt al wel een verschil kan maken, door als hulpverlening het tempo aan te geven. En door jongeren zelf actief mee te laten denken, hebben ze zeker ook de ruimte om zelf aan te geven wat ze willen, met wie ze nauwer contact zouden willen, bijvoorbeeld.

Move to action

Chantal: Move to action' is een slogan die Campbell toepast. Handel meteen. Voor ons is 3 weken bij wijze van spreken niets. Maar zit maar eens drie weken te wachten, ook al weet je dat hulpverlening 'ermee bezig is'. Doe nu iets, zegt Campbell. Die jongere zit NU voor jou, doe dan effectief NU al iets. Zo werkt hij. Schrap overbodig overleg, je bent goed bezig als je dat netwerk activeert.

Lynn: We proberen altijd contextgericht te werken. Residentiële hulpverlening is sowieso een laatste middel om in te zetten. Maar met Family Finding voelen we dat eens zo hard aan. En voelen we dat we snél moeten handelen.

Met onze jongere die in chronische stress leeft, moeten we niet wachten tot hij daar aan onderdoor gaat. Neen, we moeten nu handelen.

Katleen: Campbell is erg extreem als het over plaatsing gaat. Hij pleit ervoor dat kinderen en jongeren altijd thuis blijven bij hun eigen netwerk. Wij zijn daar genuanceerder in, er zijn ook situaties waarin plaatsing helaas wel de beste oplossing is. Maar ook mét een plaatsing kan je de principes van Family Finding toepassen. Het is niet omdat een jongere geplaatst is, dat hij of zij afgesneden is van de context. Integendeel, we gaan extra zoeken: wie belt er eens, wie komt er eens op bezoek, wie gaat hem of haar in het weekend halen als de mama het niet kan doen?

Chantal: Family Finding kunnen we in al onze afdelingen toepassen: onze mobiele diensten, ons MFC, het onthaalteam, onze vrijwilligerswerking, ... We voelen overal dat enthousiasme zinderen, over de werkvormen heen. Het is niet alleen maar 'een opleiding' geweest, het leeft...

'Dit is een klok die op 5 voor 12 staat' – Mark, contextbegeleider Vizier

'Er wordt meer geld gespendeerd aan families onderzoeken dan aan ze samen te houden.'
- Lies, vrijwilligersorganisatie Vonak

'Iedereen heeft familie of een netwerk. We moeten ze enkel activeren.' – Joris, contextbegeleider Vizier

Globale individuele ondersteuning

Globale individuele ondersteuning

Vanuit het geloof in een inclusieve samenleving willen we vanuit OLO vzw volop inzetten op de ondersteuning van kinderen in een gewone kinderopvang of school. Om dit te realiseren zetten we extra in op de globale individuele ondersteuning (GIO) aan jonge kinderen van 0 tot 7 jaar met een specifieke zorgvraag, of met een (vermoeden van) beperking. Maar wat is dat juist, GIO, en hoe gaat dat er in de praktijk aan toe? Yllie Smits als inclusiecoach en Gitte Van Dijck als orthopedagoge van onze inclusieve kinderopvang Tierlantijn, nemen ons mee in de wereld van Globale Individuele Ondersteuning.

GIO in de praktijk.

Gitte: Ouders kunnen hun zoon of dochter zelf aanmelden via ons OLO-Rotonde onthaalteam. We plannen dan een intakegesprek met de GIO begeleider en andere relevante betrokken partijen. Dit kunnen ouders zijn, een (zorg) leerkracht, een medewerker van het CLB,... Tijdens dit gesprek brengen we het functioneren van het kind in kaart, en we stellen samen verwachtingen en doelen op.

Yllie: Als volgende stap volgt er dan een observatie door de GIO begeleider, dit kan op school of in de kinderopvang zijn. Om de vooropgestelde doelen te halen, kunnen we wekelijks of tweewekelijks ondersteuning bieden. De ondersteuning is natuurlijk vooral op het kind gericht, maar overleg en afstemming met ouders, leerkrachten en verzorgers is ook erg belangrijk. We betrekken ouders heel nauw bij zo'n traject. We zorgen tussentijds nog voor een overlegmoment, en op het einde volgt er een afrondingsgesprek. We evalueren op regelmatige basis het welbevinden en de betrokkenheid van het kind in de school of de opvang. Ik denk dat we momenteel zo'n 26 gezinnen via GIO begeleiden.

Verskil met thuisbegeleiding of ondersteuningsnetwerk

Yllie: Het verschil met een thuisbegeleiding is dat GIO enkel kan worden ingezet in een inclusieve context. Daarmee bedoelen we een school of kinderopvang. We komen dus niet bij de mensen thuis. We zorgen voor individuele ondersteuning van de kinderen, en stemmen af met de leerkracht, de ouders en de begeleiders. Bij thuisbegeleiding richten we ons vooral op de ouders. Elk kind heeft recht op 30 uur GIO ondersteuning per kalenderjaar, en dit kan tot en met het eerste leerjaar ingezet worden.

Gitte: Om het ondersteuningsnetwerk in te schakelen, is er meestal wel een diagnose nodig. Bij GIO is dit niet het geval. Het ondersteuningsnetwerk werkt met de leerkracht, terwijl GIO vooral gericht is op het individueel aan de slag gaan met het kind. Toch merken we dat er in de praktijk wel een overlap is.

Wanneer GIO inschakelen?

Yllie: Dat kan heel divers zijn, stel dat je kind niet tot (samen)spel komt, of zich niet goed lijkt te voelen in de klas. Of wanneer je merkt dat je kind zich niet goed kan concentreren. GIO kan ook ingeschakeld worden als je ziet dat een kind het moeilijk heeft om op een gepaste manier contact te maken met andere kindjes en deze bijvoorbeeld pijn doet, duwt of speelgoed afpakt. Ook wanneer er moeilijkheden zijn bij overgangen bv. van thuis naar school of andersom,...

Gitte: Het is vooral belangrijk dat zowel de ouders als de school of de opvang willen samenwerken. Als ze enkel willen dat het kind wordt doorverwezen naar een gespecialiseerde setting, dan is het moeilijk om via GIO aan de slag te gaan.

Enthousiaste reacties

Yllie: Ouders vertelde me dat ze dankzij GIO meer op de hoogte zijn van hoe hun kind functioneert in de klas. Leerkrachten hebben niet altijd de tijd om ouders in te lichten, dankzij GIO worden ze toch op regelmatige basis op de hoogte gebracht. Een mama zei onlangs ook dat ze thuis had opgemerkt dat haar dochter taal gebruikt die werd aangereikt door GIO, en dat ook de geleerde sociale vaardigheden worden toegepast. Zo'n verhalen geven je energie!

Gitte: Klopt, toen ik een mama vroeg naar haar ervaring met GIO zei ze me volgende: "Elk kind ervaart angst op zijn of haar eigen manier tijdens zijn eerste levensjaren, sommigen meer dan anderen, zoals ons meisje. Met de hulp van GIO en hun geweldige begeleidster konden wij in zeer korte tijd veranderingen in haar gedrag zien. Ze is nu moediger, zelfverzekerder en haar contact met de andere kinderen is aanzienlijk verbeterd. We zijn erg dankbaar dat een dergelijk programma bestaat en we raden het iedereen aan die denkt hulp nodig te hebben!" Mooi, toch?

Ervaring als begeleider

Yllie: Het is echt een heel fijne ervaring! De kinderen genieten duidelijk van de individuele aandacht. Waar leerkrachten niet altijd de tijd hebben om in bepaalde situaties individueel ondersteuning te bieden, is het heel fijn dat dit met GIO wel kan. Sommige kindjes gaan direct glunderen of enthousiast reageren wanneer ze me zien. Een verwelkoming met een oprechte knuffel, dat is heel leuk natuurlijk!

Gitte: Het is inderdaad heel fijn als je voor een kind het verschil kan maken. Als je echt merkt dat dit kleine beetje extra ondersteuning toch grootse veranderingen bij een kind kan verwezenlijken, daar doen we het voor!

"Met de hulp van GIO en hun geweldige begeleidster konden we in zeer korte tijd veranderingen in onze dochter haar gedrag zien. Ze is nu moediger, zelfverzekerder en haar contact met de andere kinderen is aanzienlijk verbeterd."

- mama M. -

Centrum voor dagondersteuning

**“Hier blijf ik tot aan mijn pensioen,
en daarna ook nog!”**

**“Bij jullie wil ik
oud worden!”**

**“ De mooiste reis die we maken,
is die van thuis naar hier!”**

Nieuw centrum voor dagondersteuning

Begin mei 2019 konden onze cliënten en collega's van de dagondersteuning hun langverwachte intrek nemen in het nieuwe centrum voor dagondersteuning. Hoe de voorbereiding en de verhuis zijn verlopen, en hoe de cliënten hierop reageerden, vertellen Ingrid Martens, directeur dagondersteuning, en Ann Vangestel, operationeel verantwoordelijke.

Vorbereidende fase

Ingrid: Bij zo'n nieuwbouwproject is er uiteraard vooraf een grondige voorbereiding nodig. Zowel cliënten als medewerkers kregen inspraak. De medewerkers hadden veel oog voor praktische zaken zoals voldoende en aangepast sanitair, makkelijk parkeren voor de bussen en een vlotte toegang tot het gebouw in functie van onze cliënten die rolwagen gebonden zijn. Ook de cliënten gaven dit aan, zij wilden bovendien een aangepaste keuken en niet onbelangrijk: een gladde en egale vloer om boccia op te spelen (lacht) We hebben zelfs in de eerste fase, eind 2016, de familie van onze cliënten uitgenodigd op een infoavond. Zo konden zij de plannen van de architect inzien en hun feedback geven.

Ann: Via enkele workshops gingen we vooraf met de cliënten aan de slag. We lieten hen de plannen van de nieuwbouw zien, per verdiep bekeken we welk atelier waar een plaats zou krijgen. Hun vragen of opmerkingen nam ik dan mee naar Ingrid, en zij op haar beurt naar de werfvergadering. Voor hen was het inderdaad belangrijk dat het een toegankelijk gebouw zou zijn. Ze willen immers graag zo zelfstandig mogelijk in het gebouw kunnen bewegen. De grote lift vond iedereen wel spannend. Ohja, de cliënten wilden ook een eigen brievenbus, en die hebben ze gekregen! Alleen komen ze nu niet vragen om ze leeg te mogen maken, dat is ondertussen mijn taak geworden! (lacht)

Verhuizen

Ann: Ons oude gebouw had echt wel zijn charmes, maar was toch sterk verouderd. En als je zo'n nieuwbouw uit de grond ziet rijzen, wil je daar natuurlijk zo snel mogelijk in (lacht). Je kan dus wel stellen dat we de dagen hebben afgeteld om te kunnen verhuizen. Met de cliënten hebben we op een leuke manier afscheid genomen van het oude gebouw. We organiseerden verschillende workshops, ze mochten kunstwerkjes maken op de muren, of deze voorzien van leuke quotes.

Ingrid: In de week van 6 mei was het dan zover en konden we verhuizen. Vooral op 7 en 8 mei hebben we over en weer gelopen met onze verhuisdozen, de werking is wel blijven doorgaan in het oude gebouw. Onze collega's van de technische dienst hebben ons ook heel goed geholpen die dagen, dankzij hen is de verhuis vlot verlopen!

Ann: We maakten vooraf goede afspraken: enkele collega's bleven de verdere werking voor de cliënten verzorgen, enkele anderen hielpen verhuizen. Gelukkig hebben we heel praktische collega's, die top zijn in organisatie en logisch denken! Ook konden we rekenen op de hulp van onze vrijwilligers, zowel om mee de activiteiten te begeleiden, als om mee te verhuizen en zelfs de materialen mee in elkaar te sleutelen.

Ingrid: Op maandag 13 mei hebben we dan alle cliënten feestelijk ontvangen in ons nieuwe gebouw, ze kregen een lekkere koffiekoek en een fruitsapje aangeboden. Die dag hebben we onze tijd genomen om iedereen rond te leiden in het gebouw en de verschillende lokalen.

Ann: Vele cliënten waren het eens: 13 is vanaf nu een geluksgetal! (lacht)

Inloopdagen

Ingrid: Op 13 en 15 juni waren er inloopdagen voor familie, netwerk en OLO medewerkers. Ons kunstatelier stelde ook zijn werk tentoon en te koop; hun kunstparcours kreeg de naam "Off road". Het werd een groot succes, twee mooie werken hangen nu bij minister Vandeurzen en schepen Hans. Op 14 juni was er een officiële receptie waar onze minister samen met de schepen van welzijn en één van onze cliënten het lint doorknipten.

Ingrid: Als ik er op terugblik was het echt een hectische periode, maar ik zou het niet hebben willen missen. Omdat Ann als Operationeel Verantwoordelijke die periode afwezig was, heb ik dit als afdelingsdirecteur van heel dichtbij mogen meemaken. Ik was zo goed als elke dag aanwezig op de afdeling. Al de spanning en sensatie, de positieve energie, de grappige momenten en de samenhang, echt fijn!

Ann: Ik vond het erg jammer dat ik de verhuis moest missen. Ingrid en ik belden regelmatig met elkaar om af te stemmen, zo was ik er toch een beetje bij. Ik ben super fier op mijn team!

Een gebouw op maat

Ingrid: Het is een mooi, modern gebouw waar overal licht is. Via elk raam, op elke verdieping, overal zie je de natuur en de bomen als je naar buiten kijkt. Een fijn gevoel. De ruimtes zijn groot en fris, we hebben veel plaats om te bewegen. Dat maakt dat na een korte aanpassingsperiode iedereen zich hier thuis voelt.

Ann: Ik houd wel van het vele glas. Ook leuk is dat elk verdiep een eigen kleur kreeg, dat zie je terugkomen in de verf op de muren, maar bijvoorbeeld aan het meubilair.

Ingrid: Ook aan onze cliënten met een fysieke beperking werd er gedacht. Op elke verdieping hebben we eenzelfde sanitair blok met voldoende toiletten, op maat van iedereen. Verder hebben we een aangepaste keuken met een eiland waar je aan de ene kant aan kan staan, en aan de andere kant aan kan gaan zitten. Dat stuk is lager zodat de rolstoelcliënten hier onder kunnen schuiven en zo kunnen meewerken aan het kookatelier. Er is ook een ruime lift in het gebouw, hier kunnen tot 4 rolstoelen tegelijk in. Dat

Ann: We hebben ook geïnvesteerd in extra hoog-laag tafels. Zo kan iedereen ongeacht zijn/haar beperking aan eenzelfde tafel zitten om te eten, of om te werken in de ateliers. Als ik rondleidingen geef, ben ik écht super fier!

Ingrid: Dankzij het nieuwe gebouw hebben we heel wat extra vierkante meters ter beschikking. We kunnen dus nog meer op maat werken: in kleine groepjes en met ruime lokalen. Vroeger werden lokalen ingezet voor gemengd gebruik, bijvoorbeeld knutselen samen met pitriet, computer samen met karaoke. Nu we meer lokalen hebben, hoeven we de activiteiten niet langer te combineren.

Ann: Inderdaad, we moesten vaak creatief nadenken over onze planning. Nu kunnen we materiaal al eens laten liggen, om later aan verder te werken. We hebben ook heel functioneel nagedacht over de indeling van de lokalen, dat is toch aangenamer werken. We hebben nu ook een mooi multimedialokaal, heel handig. In het oude gebouw moesten we vaak op zoek naar een wit laken als we een film wilden afspelen. En dat laken was natuurlijk altijd zoek wanneer we het nodig hadden! (lacht)

Ingrid: Het nieuwe computerlokaal is inderdaad echt een topper, daar zijn vele cliënten erg blij mee. Eén van de cliënten doet elke vrijdag een cafeetje, hij was blij dat er in het nieuwe gebouw plaats genoeg was voor zijn vrijdagse 'activiteit'! (lacht)

Enthousiaste reacties

Ingrid: Een nieuw gebouw geeft nieuwe energie, je ziet weer andere mogelijkheden en opportuniteiten. De collega's waren zeer tevreden! Ook de cliënten waren positief verrast, maar moesten de eerste weken echt nog wel wennen aan hun nieuwe omgeving. Vooral het werken op verdiepingen vonden vele cliënten in het begin maar wat raar en onwennig.

Ann: Inderdaad, ze zeiden dan "Het is zo raar dat niet alles meer 'plafvloers' is!" Al die trappen zijn goed voor onze conditie hé (lacht) Ondertussen is iedereen wel gewend aan het nieuwe gebouw, en zien we elke dag tevreden cliënten.

Ingrid: Dat is ook te danken aan ons positieve team natuurlijk. Onze enthousiaste collega's zorgen elke dag opnieuw goed voor de cliënten in een opgewekte sfeer, ze maken er elke dag opnieuw een leuke dag van, iets wat voor vele cliënten erg belangrijk is omdat iedere cliënt ook elke dag opnieuw met zijn eigen verhaal, geschiedenis en zorgen naar het centrum voor dagondersteuning komt.

Ann: We hebben nu één ruimte waar iedereen 's morgens aankomt en nog iets kan drinken. In het oude gebouw was dit toch meer gesplitst. Een hele verbetering. Iedereen praat met iedereen. Het zorgt voor meer verbondenheid. Je kan ook meer inspelen op de individuele noden van de cliënten. Wie graag op een rustige plek eet kan dat, wie wat wil rusten tussen de middag kan dat ook. Door de verschillende verdiepingen is het mogelijk deze rust op te zoeken.

is echt een luxe.

Cliënten en activiteiten

Ann: Er zijn ondertussen al meer dan 100 cliënten ingeschreven in onze dagondersteuning. Sommige komen vijf dagen per week, anderen maar een halve dag. We proberen erg vraaggericht en op maat te werken. Gemiddeld komen er zo'n 54 cliënten per dag.

We organiseren heel wat sportieve activiteiten: zwemmen, netbal, voetbal, boccia en wandelen. We gaan ook extern fitnessen. Ook toernooispelen staat in ons schema. Dan spelen we kubb of sjoelbak, er zitten een paar echte fanatiekelingen tussen hoor! (lacht)

Daarnaast zijn we ook zeer creatief: kunstatelier, pitriet, hout, naaien, tekenen, keramiek,... We hebben zelfs een vitrinekast in onze inkomhal, hier kan iedereen zien wat we maken, en verkopen!

Onze cliënten nemen ook deel aan de hippotherapie op ons OLO domein: therapeutisch werken met paarden. Vaak gaat er een collega van de dagondersteuning mee om te ondersteunen. Ook wel om veilig tot aan de hippo te geraken, want nu we verder af zitten is dat moeilijker voor sommige cliënten: zowel fysiek als om de weg te onthouden. Vanuit de hippotherapie komen ze de cliënten al eens halen met de koets, ook dat is fijn! Op maandag gaan we naar de tuin in OLO. Daar verzorgen we samen de diertjes. Een topper bij onze cliënten, zeker als ze eitjes mogen rapen! Het is mooi om te zien hoe ze de konijnen en kippen knuffelen. Dieren zijn erg belangrijk voor sommige van onze cliënten.

Muziek en koken zijn ook zeer populaire activiteiten. Daarnaast geven we ook cultuur en vorming, actualiteit, braintraining, motorische vaardigheden,... Voor zij die het liever wat rustiger aan doen, kan er gekozen worden voor relaxatie. We hebben ook een 'onthaal', voor cliënten die graag kijken en beleven, en hier gewoon willen zijn zonder actief deel te nemen.

Naast de vaste activiteiten organiseren we workshops en uitstappen. Naar een cultureel centrum, een museum of gezellig iets gaan drinken. We nodigen ook externen uit om bij ons workshops te komen geven. Zo leren onze begeleiders iets nieuws bij, en worden cliënten ineens betrokken. Als we dan stoten op praktische zaken, sommige cliënten kunnen bijvoorbeeld maar één hand gebruiken, dan kunnen we dit ineens met de lesgever bekijken.

Zoals je ziet: een vol schema. Dat moet ook wel met zoveel cliënten. Ik kan gelukkig rekenen op een divers team met talenten op verschillende domeinen. Naast de activiteiten, workshops en uitstappen hebben we ook een logopediste die logo en taal geeft aan een groepje cliënten. Onze kinesist heeft ook een eigen lokaal, waar heel wat cliënten beroep op doen. En nu kunnen de cliënten in ons nieuwe gebouw ook trappen oefenen, dat kon in het oude gebouw niet.

Meer mogelijkheden

Ingrid: We spelen nu boccia op een gladde, effen vloer, heel belangrijk voor het wedstrijdelement en de ploegsfeer! (lacht) We hebben ook meer plaats voor ons netwerkmoment. We proberen enkele keren per jaar het netwerk van de cliënt uit te nodigen, direct contact blijft erg belangrijk om op in te zetten omdat onze netwerken soms erg zwaar belast zijn door de zorg voor hun partner, zoon of dochter. We zetten nu expliciet in op het maken van keramiek. Dit is opgestart in het oude gebouw maar altijd ergens tussendoor, nu is dit een volwaardig atelier en straks hebben we onze eigen oven om de mooie werkstukken af te bakken. Dit atelier produceert ook plankjes en decoratie voor ons inclusief eethuis Pure Pauze, een mooie win – win !

Ann: "Keramiek zit in de lift" hoorde we Liesje, een collega, roepen. Het is inderdaad een erg populaire activiteit! We hebben er bewust voor gekozen om ons weekschema niet te wijzigen. We wilden de cliënten eerst laten wennen aan het nieuwe gebouw. Te veel verandering leek ons niet goed. Maar in de lente van 2020 willen we ons weekschema grondig herbekijken. Dan kennen we ook meer de mogelijkheden van ons nieuwe gebouw.

Tijdens de zomer organiseerden we al een eerste netwerkcafé in onze tuin. Sommige cliënten vinden het ook fijn om 's middags buiten te eten. Als het mooi weer is, spelen we boccia en kubb buiten. In 2020 willen we investeren in enkele hangmatten, dan kan relaxatie ook eens buiten doorgaan. Ik denk dat we de mogelijkheden van de tuin nog verder moeten bekijken. Het houtatelier zou bijvoorbeeld een kruidenbak kunnen maken... dat zien we later nog wel!

Contactgericht spelen en leren met paarden

Contactgericht spelen en leren met paarden

Eind november 2019 mochten onze collega's van de hippotherapie de prijs 'Fonds Lode Verbeeck' in ontvangst nemen. Dat Fonds – beheerd door de Koning Boudewijnstichting - steunt innoverende hippotherapie-projecten in Vlaanderen. De eer ging naar OLO voor ons project 'contactgericht spelen en leren met paarden' in onze buitengewone basisschool TRIOLO.

Binnen OLO werken we al 11 jaar met paarden. Wij voorzien hippotherapie voor onze cliënten (minderjarigen en volwassenen) binnen verblijf, cliënten van de dagondersteuning en kinderen uit onze basisschool voor buitengewoon onderwijs TRIOLO.

Onze leerlingen krijgen al jaren les tussen de paarden. Rekenen in de stal of lessen sociale vaardigheid in de piste: het zijn dagelijkse taferelen op de Miksebaan.

Daarnaast hebben onze hippotherapeuten samen met de leerkrachten ook een project uitgewerkt specifiek voor kinderen met autisme: 'contactgericht spelen en leren tussen de paarden', een werkwijze die gebaseerd is op de zogenaamde 'horse boy methode'.

'Het gaat om contactgericht spelen en leren met paarden, voornamelijk voor kleuters en jonge kinderen van onze buitengewone basisschool TRIOLO', verduidelijkt hippo-verantwoordelijke Cindy Wijnants.

'Kinderen met autisme die weinig tot geen gesproken taal hebben en voor wie communicatie dus erg moeilijk is. We geven onze paarden hier de rol van motivator: zij nodigen de kinderen uit tot reactie of nabootsing. Soms is contact maken via een paard ook eenvoudiger dan rechtstreeks met mensen contact leggen.'

© gemeente Brasschaat

'Het is de bedoeling om het kind op verschillende ontwikkelingsdomeinen te stimuleren, maar in dit project staan taalontwikkeling en sociale communicatie centraal.'

'We boeken hier mooie resultaten mee. Het is soms overweldigend om te zien hoe kinderen die erg moeilijk communiceren, heel geleidelijk een band opbouwen met paard en therapeut en daardoor ook taalkundig-communicatief evolueren.'

Het Fonds Lode Verbeeck was onder de indruk van hoe wij in OLO paarden inzetten om kinderen met autisme beter te leren communiceren.

Onze hippotherapie is erg blij met de erkenning en zal de 5000 euro prijsgeld gebruiken om 2 nieuwe therapiepony's te kopen. Zo kunnen 2 oudere paarden van een welverdiend pensioen genieten.

“Mijn dochter geniet hier elke week zo van. Doe zo verder!”

“George vond het een ongelooflijke ervaring...”

Steungezinnen en buddy's

Vrijwilligers: steungezinnen en buddy's

OLO vzw is een grote organisatie met heel wat cliënten. Om onze cliënten het zo aangenaam mogelijk te maken, kunnen we, naast onze vaste medewerkers, best een paar helpende handen gebruiken. Heb je enkele uurtjes vrij in je agenda, en wil je je inzetten voor onze cliënten? Lies Jambon van vrijwilligersorganisatie VONAK helpt je graag te 'vrijwilligen'!

Vrijwilligen in OLO

Vrijwilligers zijn erg belangrijk binnen OLO. Momenteel zijn er zo'n 151 vrijwilligers aan de slag. Wist je dat er zelfs diensten zijn die zonder vrijwilligers gewoon niet zouden kunnen bestaan? De activiteiten van Ludentia en Buurthuis Op Maat bijvoorbeeld, die worden volledig gedragen door vrijwilligers. Maar ook het centrum voor dagondersteuning, en de hippotherapie (therapie met paarden) zouden een minder groot aanbod kunnen doen zonder onze vrijwilligers. Een top 3 van de diensten binnen OLO met het grootste aantal vrijwilligers: dat moeten Buurthuis Op Maat, Ludentia en ons Multifunctioneel Centrum (MFC) zijn. Want binnen het MFC zijn vrijwilligers ook erg belangrijk, denk maar aan steungezinnen en buddy's voor de jongeren. Ze zijn voor hen van onschatbare waarde!

Wanneer je enkele vrije momenten in je agenda hebt en op zoek bent naar vrijwilligerswerk, klop dan zeker bij Vonak aan. Wij gaan samen op zoek naar vrijwilligerswerk dat volledig bij jou past. Bovendien sta je er niet alleen voor. Elke vrijwilliger heeft namelijk een interne verantwoordelijke. Deze persoon zal op regelmatige basis contact met je opnemen, en ook jij als vrijwilliger kan steeds beroep doen op deze verantwoordelijke. Ook Vonak zelf is natuurlijk steeds beschikbaar.

Steungezinnen en buddy's

Momenteel zijn er 29 steunpersonen aan de slag binnen het MFC. De meeste vrijwilliger-vacatures die we hadden voor steungezinnen, hebben we na een oproep op sociale media kunnen invullen. Er kwam ontzettend veel reactie op, hartverwarmend! Wel zijn we nog op zoek naar buddy's voor de jongeren. Het verschil met een steungezin is dat wanneer je een buddy bent, de jongere niet betrokken wordt in je gezinsleven. Zoals in elke gezinssituatie hebben kinderen die bij ons in de leefgroepen verblijven, ook nood aan één-op-één momentjes.

Uiteraard maken onze opvoeders hier tijd voor, maar iemand die speciaal voor jou komt, zonder hiervoor betaald te worden, dat heeft toch net iets extra hé!

Wanneer iemand zich opgeeft als steunpersoon of – gezin benadrukken we vooral dat het belangrijk is dat ze weten wat voor engagement ze aangaan. De meeste van onze jongeren in het MFC dragen al een rugzakje mee. Via een eerste kennismakingsgesprek proberen we dus zeker te peilen naar de draagkracht van het gezin. Gezinnen waarvan we merken dat ze snel zullen afhaken, of misschien toch onvoldoende tijd hebben, of zelf een grote rugzak meedragen, die kunnen we helaas niet weerhouden. Gelukkig hebben we dit nog niet vaak moeten doen. Na zo'n kennismakingsgesprek volgt er een tweede gesprek, hierbij is dan iemand aanwezig die betrokken is bij de hulpverlening van de jongere. Als ook zij hetzelfde positieve gevoel als ons delen, wordt het steungezin voorgesteld aan de jongere.

We merken ook vaak dat wanneer een kind of jongere in een leefgroep verbleven heeft, en terug volledig naar huis gaat, dat een ex-opvoeder zich opgeeft als buddy. Ze kennen elkaar al en hebben echt al een mooie band opgebouwd. Supermooi natuurlijk, zoiets kunnen we alleen maar aanmoedigen!

Daarnaast zijn we ook vaak op zoek naar steungezinnen of buddy's voor de jongeren die in ons MFC verblijven. Patrick en Ilse besloten een jaar geleden om zich op te geven als steungezin. Wat gaf de doorslag om deze keuze te maken en wat zijn hun ervaringen?

Oproep steungezinnen

Ongeveer een jaar geleden zagen we de facebook oproep naar steungezinnen vanuit Vonak. We hebben dit eerst met onze dochters, Marie en Merel, besproken. Ook zij waren direct enthousiast. Het leek ons iets heel fijn om als gezin te kunnen doen. Vanuit mijn job als zorgcoördinator weet ik dat ook kleine zaken het verschil kunnen maken, dus daar wilden we ons graag voor engageren.

De voorbereidende gesprekken waren zeer waardevol. Het was fijn dat alle gezinsleden bevroegd werden. Op die manier voelt iedereen zich ook erg betrokken en gehoord.

Eerste ontmoeting

Nadat we ons hadden opgegeven zat er nog wel wat tijd tussen de eerste echte kennismaking met M. Dat moet half augustus zijn geweest, toen we hem voor het eerst in de leefgroep hebben ontmoet. Eind augustus is hij dan een eerste keer mee naar ons thuis gekomen.

Voordat we steungezin werden, verbleef M. normaal één weekend op vier in de leefgroep. We spraken dus af dat hij tijdens dat weekend een dag bij ons kwam spelen. Wanneer er eens iets tussenkwam waardoor hij niet naar huis kon, dan kwam hij al eens tussendoor spelen. Sinds december blijft hij ook één weekend per maand logeren. Aangezien hij vanaf januari minder naar huis kan gaan, komt hij sindsdien om de twee weken. Het ene weekend is dat één dag, het andere weekend blijft hij ook slapen. Ook de kerstdagen, en oud op nieuw, hebben we samen gevierd.

Activiteiten

Op zaterdag gaan we soms naar de bib, en daarna nemen we nog een kijkje bij de ropeskipping-training van onze dochter Marie. In de namiddag plannen we dan een uitstapje of we spelen gewoon thuis. Er worden hier véél gezelschapsspelletjes gespeeld! Wanneer M. bij ons is mag hij dagelijks 30 à 40 minuutjes op de computer spelen, natuurlijk volgen we wel strikt op wat hij dan precies speelt. De uitstapjes die we plannen zijn vooral doe-activiteiten zodat hij zijn energie kwijt kan. We zoeken dan echt naar activiteiten op maat van hem.

M. voelde zich eigenlijk meteen op zijn gemak bij ons. Ik heb zeker het gevoel dat we een goede band hebben, hij laat dit ook echt wel blijken. Hij heeft de grenzen afgetast en is er soms ook over gegaan, dat was niet altijd gemakkelijk. We zijn heel consequent omdat we merken dat hij dit echt nodig heeft. M. geniet van onze aandacht, alleen spelen of zich bezig houden is moeilijk voor hem.

Op schools vlak zijn we momenteel niet betrokken, al staan we daar zeker wel voor open. Eén keer ben ik wel naar zijn schooltoneel gaan kijken. Hij kwam dit zelf vragen, en zijn eigen mama kon niet aanwezig zijn.

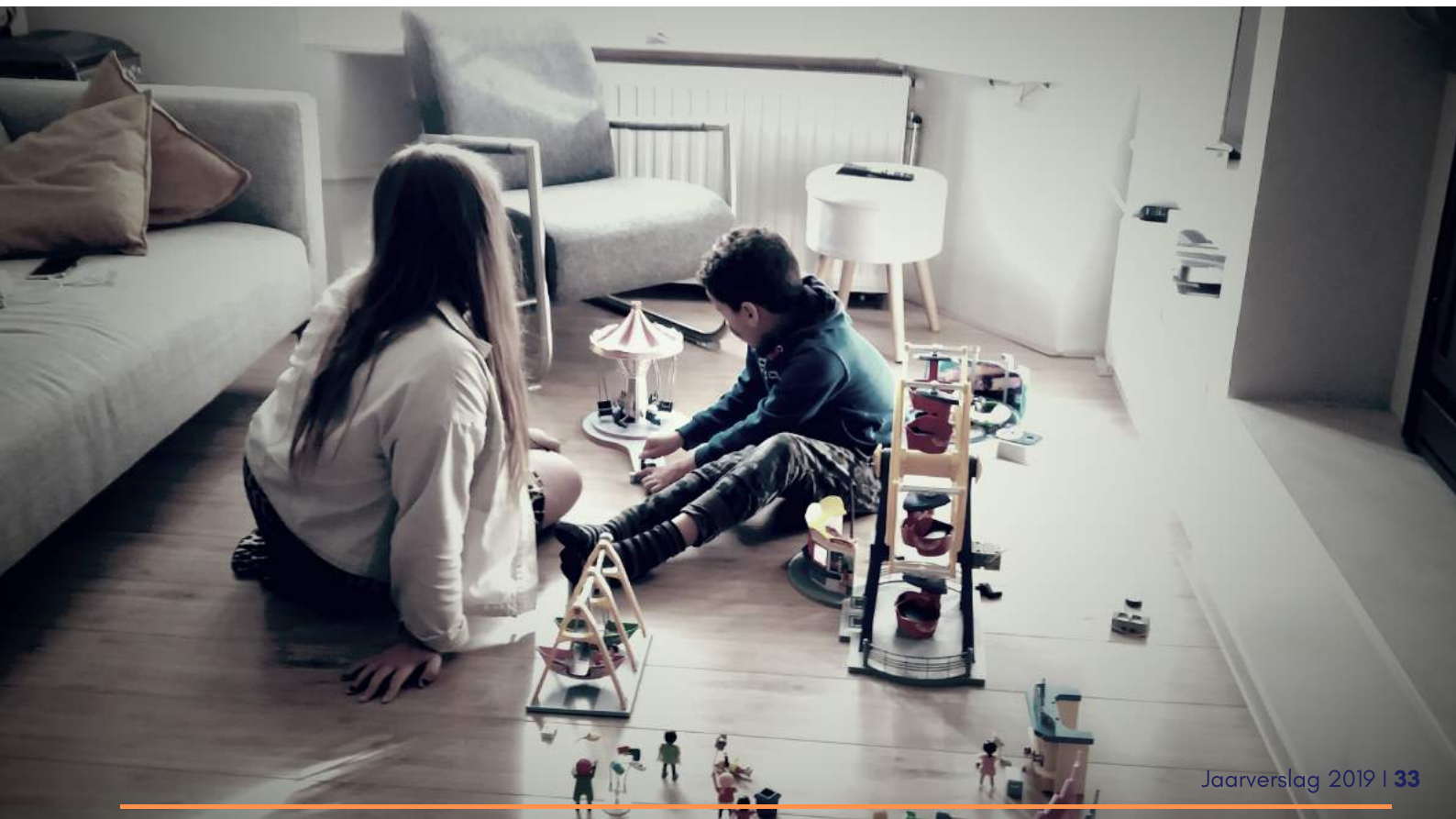
Ondersteuning

M. staat onder toezicht van de jeugdrechtbank. Jolien, de contextbegeleidster vanuit de leefgroep, regelt alles met ons en houdt ons goed op de hoogte. Wanneer M. terug vaker naar zijn mama kan, zal hij terug één weekend per maand naar ons komen, veronderstellen we. We hebben ondertussen zijn mama en oma ook kunnen ontmoeten, ik denk dat dit wel een meerwaarde is voor alle partijen. Er zou ook nog een bijeenkomst van steungezinnen georganiseerd worden, wat ons erg waardevol lijkt.

Warme aanbeveling

We hebben nog geen moment spijt gehad ons op te geven als steungezin. We zien het zeker ook als een meerwaarde voor ons eigen gezin. Toegegeven, de momenten dat M. bij ons is zijn intensief, maar vooral heel erg fijn! We zouden het andere gezinnen warm aanbevelen. Ik zou wel adviseren om zich vooraf eerst goed te informeren, en probeer in te schatten of dit voor al je gezinsleden ook oké is, praat erover. Je moet sterk in je schoenen staan, en er samen als gezin voor gaan, zeker op momenten wanneer het eens wat moeilijker loopt.

„ Ilse en Patrick zijn lieve mensen, ik mag er veel leuke dingen doen zoals zeeslag, koken, fietsen, wandelen,... Met de poes spelen vind ik het allerleukst! Ik speel ook veel met Marie en Merel! „

NIEUWE SAMENWERKINGSVERBANDEN

Welzijnsampus

De gemeente Brasschaat, Rotonde vzw en OLO vzw slaan de handen in elkaar om samen een Welzijnsampus in het centrum van Brasschaat op te zetten. Concreet gaan we voor het bundelen van verschillende initiatieven "Alles onder één dak!". Omdat we sterk geloven dat dit de klantvriendelijkheid zal verhogen, en mogelijkheden zal creëren tot een optimale samenwerking en afstemming tussen verschillende diensten én hun aanbod.

Diensten die deel uitmaken van de welzijnsampus - Bredabaan 399:

- OLO-Rotonde onthaalteam: één centraal aanmeldingspunt voor jeugdzorg en zorg voor personen met een handicap. Een samenwerking tussen OLO vzw en Rotonde vzw.
- Vrijetijdsdienst Ludentia en vrijwilligersdienst Vonak
- Dienst voor ambulante diagnostiek (ADA) Brasschaat
- Kruispunt Brasschaat
- 1 gezin 1 plan Voor- en Noorderkempen

Opvoedingspunt Rijkevorsel

Onze opvoedingswinkels van Brasschaat, Hoogstraten en Zoersel zijn verbonden aan een aantal opvoedingspunten in verschillende gemeenten. In 2019 kwam ook het opvoedingspunt in Rijkevorsel erbij. We vinden het belangrijk dat iedereen die dat wil, in zijn eigen regio terecht kan. Medewerkers van de opvoedingswinkels komen naar deze gemeenten. Dat kan op vaste momenten zijn, of op afspraak, afhankelijk van de regeling die wij hiervoor met de gemeenten hebben. Alle gemeenten vormen samen een 'opvoedingsnetwerk'.

Meer info via www.opvoedingswinkelbrasschaat.be

OC Nieuwe Vaart

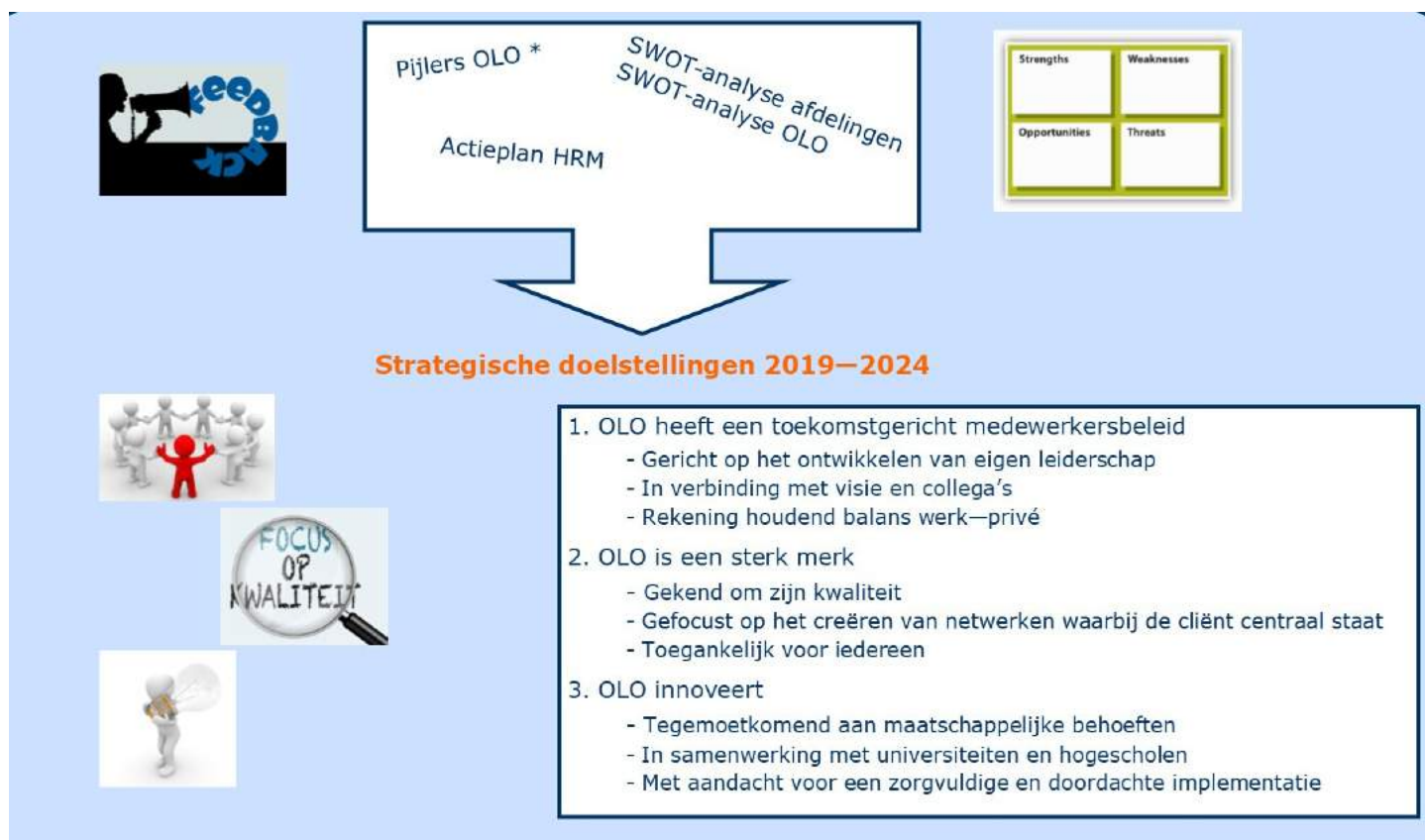
Vanaf 1 januari 2020 zal het Orthopedagogisch Centrum 'De Nieuwe Vaart' in Gent deel uitmaken van OLO vzw. Dat gebeurt op vraag het OC zelf, dat aansluiting zocht bij een grotere organisatie in de sector.

OLO en de Nieuwe Vaart hebben een historische band via Prof. Dr. Eric Broeckeaert van de vakgroep Orthopedagogiek van de Universiteit Gent. We zijn beiden pluralistische voorzieningen die zich (onder meer) focussen op de begeleiding van kinderen en jongeren met gedrags- en emotionele problemen. OC Nieuwe Vaart omvat een MFC (multifunctioneel centrum) en een buitengewone basisschool. Ze blijven na de overname onder hun eigen naam en op hun eigen locatie verder werken.

Deze samenwerking sluit aan bij de tendens van sociaal ondernemen: het geeft onze beide organisaties de kans om ons optimaal voor te bereiden op vraaggestuurde zorg en ondersteuning; en andere uitdagingen. Samen willen we ook verder investeren in wetenschappelijke ondersteuning van onze werkingen.

Strategische doelen 2019 - 2024

Vanuit het beleidscomité werden er drie strategische doelen naar voor geschoven. Deze zullen de komende vijf jaar verder uitgewerkt worden. Het inzetten op een sterk medewerkersbeleid is een eerste vereiste. Deze strategische doelen zullen ons beleid richting geven en belangen alle medewerkers in OLO aan.

WIST JE DAT...

... we dit jaar maar liefst
33 keer in de pers zijn
verschenen?

"Hippotherapie OLO vzw uit Brasschaat wint prijs 'Fonds Lode Verbeeck.'"

ATV

"OLO vzw opende nieuw centrum voor dagondersteuning."

BRASSCHAATSE FILM

"Nieuw Welzijnscentrum en Huis van het Kind in Brasschaat."

GAZET VAN ANTWERPEN

... we niet enkel actief zijn op facebook, maar nu ook de weg hebben gevonden naar instagram?

... onze facebookpagina ondertussen de kaap van de 1000 volgers heeft overschreden?

Dit jaar pakten we tijdens onze jaarlijkse 'week van de inspiratie' uit met een echte OLO-escaperoom. Het werd een enorm succes. Er namen maar liefst 64 ploegen deel, goed voor 365 medewerkers. Fun en verbinding, dankjewel aan de bedenkers!

Verantwoordelijke uitgever:
Jean-Pierre Van Baelen

Coördinatie:
Nina Van Geel
Annemie Vandeputte

Met dank aan:

Lies Jambon
Ingrid Martens
Lynn Rentmeesters
Kathleen Seps
Yllie Smits
Gitte Van Dijck
Ann Van Gestel
Chantal Van Overvelt
Inge Waterschoot
Cindy Wijnants
Ilse, Patrick, Merel en Marie

OLO vzw

Hoofdzetel: Miksebaan 264 B, 2930 Brasschaat

03/ 633 98 50

info@olo.be - www.olo.be

© 2019, OLO vzw

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd, opgeslagen en/of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van onze organisatie.